

32006D0618

L 262/44

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

22.9.2006

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 24 юли 2006 година

относно подписването от страна на Европейската общност на Протокола за предотвратяване, възпиране и наказване на трафика на хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност, относно разпоредбите на Протокола дотолкова, доколкото разпоредбите на настоящия Протокол попадат в обхвата на членове 179 и 181а от Договора за създаване на Европейската общност

(2006/618/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 179 и 181а, във връзка с член 300, параграф 2, първа алинея и член 300, параграф 3, първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) Елементите на Протокола, които са предмет на компетенциите на Общността, бяха договорени от Комисията с одобрението на Съвета от името на Общността.
- (2) Съветът оправомощи Комисията да води преговори по приключването на Общността към въпросното международно споразумение.
- (3) Преговорите бяха успешно приключени и инструментът, резултат от тях, беше подписан от Общността на 12 декември 2000 г. в съответствие с Решение 2001/87/ЕО на Съвета от 8 декември 2000 г. ⁽²⁾.
- (4) Някои държави-членки са страни по Протокола, а в други държави-членки тече процесът по ратификацията му.
- (5) Сключването на Конвенцията беше одобрено от страна на Общността с Решение 2004/579/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. ⁽³⁾, което е условие за Общността да стане страна по Протокола по силата на член 37, параграф 2 от Конвенцията.
- (6) Другите условия, позволяващи на Общността да депозира инструмент за одобряване, предвиден в член 36, параграф 3 от Конвенцията и член 16, параграф 3 от Протокола, са изпълнени.
- (7) Дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на членове 179 и 181а от Договора, подписването на Протокола следва да се одобри от Общността.
- (8) Дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на част III, дял IV на Договора, подписването на

Протокола следва да се одобри от името на Общността чрез отделно решение на Съвета ⁽⁴⁾.

- (9) Когато депозира инструмента на одобрението, Общността трябва също да депозира декларация относно степента на компетенциите си по отношение на въпросите, регулирани от Протокола по член 16, параграф 3 от Протокола за нелегално придвижване,

РЕШИ:

Член 1

Протоколът за предотвратяване, възпиране и наказване на трафика на хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност, изложен в приложение I, се одобрява с настоящето от Европейската общност.

Инструментът на Общността за формалното потвърждаване се състои от декларация за компетенции съгласно член 16, параграф 3 от Протокола, изложена в приложение II.

Член 2

Настоящото решение се прилага дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на членове 179 и 181а от Договора.

Член 3

Председателят на Съвета е оправомощен да посочи лице, упълномощено да депозира инструмента на формалното потвърждение, с което да задължи Общността.

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 24 юли 2006 година.

За Съвета

Председател

K. RAJAMÄKI

⁽¹⁾ Все още не публикувано в *Официален вестник*.

⁽²⁾ ОВ L 30, 1.2.2001 г., стр. 44.

⁽³⁾ ОВ L 261, 6.8.2004 г., стр. 69.

⁽⁴⁾ ОВ L 262, 22.9.2006 г., стр. 51.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРОТОКОЛ

за предотвратяване, възпиране и наказване на трафика на хора, особено жени и деца, допълнение към Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност

ПРЕАМБЮЛ

ДЪРЖАВИТЕ, СТРАНИ ПО НАСТОЯЩИЯТ ПРОТОКОЛ,

КАТО ЗАЯВЯВАТ, ЧЕ ефективното действие за предотвратяване и борба срещу трафика на хора, особено жени и деца, изисква всеобхватен международен подход в страните на произход, транзитно преминаване и местоназначение, който включва мерки за превенция на такъв трафик, за наказване на трафикантите и закрила на жертвите на този трафик, в това число чрез закрила на международно признатите им човешки права,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД факта, че въпреки наличието на разнообразни международни инструменти, състоящи се от правила и практически мерки за борба срещу експлоатацията на хора, особено жени и деца, не съществува универсален инструмент, който се справя с всички аспекти на трафика на хора,

ЗАГРИЖЕНИ, че при отсъствието на такъв инструмент хора, които са уязвими от трафика няма да бъдат защитени достатъчно,

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Резолюция 53/111 на Общото събрание от 9 декември 1998 г., в която Общото събрание реши да учреди отворен междуправителствен *ad hoc* комитет с цел изработването на всеобхватна международна конвенция срещу транснационалната организирана престъпност и за обсъждането, *inter alia*, на международен инструмент за справяне с трафика на жени и деца,

С УБЕЖДЕНИЕТО, че допълването на Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност с един международен инструмент за предотвратяването, възпирането и наказването на трафика на хора, особено жени и деца, ще бъде полезно за предотвратяването на и борбата с това престъпление,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

I. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 3

Член 1

Употреба на термини

Връзка с Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност

1. Настоящият протокол допълва Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност. Той се тълкува съвместно с Конвенцията.
2. Разпоредбите на Конвенцията се прилагат, *mutatis mutandis*, към настоящият протокол, освен ако в настоящето не е предвидено нещо друго.
3. Престъпленията, установени в съответствие с член 5 от настоящия протокол се считат за престъпления, установени в съответствие с Конвенцията.

Член 2

Цели

Целите на настоящия протокол са:

- а) да предотвратява и да се бори с трафика на хора, обръщайки специално внимание на жени и деца;
- б) да закрила и помага на жертвите на такъв трафик, с пълно зачитане на човешките им права; и
- в) да насърчава сътрудничеството между държавите-страни по протокола за постигането на тези цели.

За целите на настоящият протокол:

- а) „трафик на хора“ означава набирането, транспортирането, прехвърлянето, укриването или приемането на хора чрез заплаха или използване на сила или други форми на принуда, отвлечане, измама, заблуда, злоупотреба с власт, или злоупотреба с положение на зависимост, или чрез даване или получаване на пари или облаги, за да се получи съгласието на лице, упражняващо контрол върху друго лице, когато се извършва с цел експлоатация. Експлоатацията включва, като минимум, експлоатацията на други хора за проституция или други форми на сексуална експлоатация, за осъществяване на принудителен труд или услуги, за поставяне в робство или в положение сходно на робство, подчиненост или отнемане на телесни органи;
- б) съгласието на жертва на трафик на хора за възнамеряваната експлоатация, упомената в алинея а) от настоящия член, е без значение, когато е било използвано което и да е от средствата, описани в алинея а);
- в) набирането, транспортирането, прехвърлянето, укриването или приемането на дете с цел експлоатация се счита за „трафик на хора“, дори ако не се използва някое от средствата, посочени в алинея а) от настоящия член;
- г) „дете“ означава всяко лице на възраст под 18 години.

Член 4**Приложно поле**

Настоящият протокол се прилага, освен ако в него не е посочено нещо друго, за предотвратяването, разследването и преследването на престъпленията, установени в съответствие с член 5 от настоящият протокол, когато тези престъпления са преходни по характер и в тях участва организирана престъпна група, както и за закрилата на жертви на подобни престъпления.

Член 5**Инкриминиране**

1. Всяка една от държавите-страни по протокола приема такива законодателни и други мерки, които евентуално са необходими за установяването на поведението, посочено в член 3 от настоящият протокол, като престъпление, в случай че е извършено преднамерено.

2. Всяка една от държавите-страни по протокола също приема такива законодателни и други мерки, които са необходими за установяването като престъпление:

- a) съгласно основните разпоредби на националната правна система, опитът за извършване на престъпление, доказано в съответствие с параграф 1 от настоящия член;
- b) съучастието в престъпление, доказано в съответствие с параграф 1 от настоящия член; и
- в) организирането или подтикването на други лица към извършването на престъпление, установено в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

II. ЗАКРИЛА НА ЖЕРТВИТЕ НА ТРАФИК НА ХОРА**Член 6****Помощ и закрила на жертвите на трафик на хора**

1. В уместни случаи и до възможната по националното законодателство степен, всяка една от държавите-страни по протокола закриля анонимността и идентичността на жертвите на трафика на хора, включително, *inter alia*, чрез воденето на съдебни процедури във връзка с такъв трафик при закрити врати.

2. Всяка една от държавите-страни по протокола предприема действия, за да гарантира, че националната ѝ правна или административна система съдържа мерки, осигуряваща на жертви на трафик на хора в съответните случаи:

- a) информация относно съответните съдебни или административни процедури;
 - b) съдействие за представянето и разглеждането на гледните им точки и тревоги на подходящи етапи на наказателните процеси срещу нарушителите по начин, който не накърнява правото на защита.
3. Всяка една от държавите-страни по протокола разглежда прилагането на мерки за осигуряване на физическото, психическото и социалното възстановяване на жертвите на трафика на хора,

включително, в подходящи случаи, в сътрудничество с неправителствени организации, други релевантни организации и други елементи на гражданското общество, и по-конкретно осигуряването на:

- a) подходящо жилищно настаняване;
- b) предоставянето на съвети и информация, по-конкретно във връзка със законовите им права, на език, който жертвите на трафика на хора могат да разберат;
- в) медицинска, психологическа и материална помощ; и
- г) възможности за работа, образование и обучение.

4. Всяка една от държавите-страни по протокола взема предвид, когато прилага разпоредбите на настоящия член, възрастта, пола и специални потребности на жертвите на трафик на хора, по-конкретно специалните потребности на деца, включително подходящо жилищно настаняване, образование и грижи.

5. Всяка една от държавите-страни по протокола полага усилия да осигури физическата безопасност на жертвите на трафика на хора, докато те са на нейна територия.

6. Всяка една от държавите-страни по протокола предприема действия, за да гарантира, че националната ѝ законодателна система съдържа мерки, предлагащи на жертвите на трафик на хора възможността за получаване на компенсация за претърпените щети.

Член 7**Статус на жертви на трафика на хора в приемащите държави**

1. В допълнение към предприемането на мерки по силата на член 6 от настоящият протокол, всяка една от държавите-страни по протокола разглежда приемането на законодателни или други подходящи мерки, позволяващи на жертвите на трафик на хора да останат на територията ѝ временно или постоянно, в зависимост от случаите.

2. Когато се прилага разпоредбата от параграф 1 от настоящия член, всяка една от държавите-страни по протокола взема под надлежно внимание факторите на хуманност и състрадание.

Член 8**Репатриране на жертви на трафик на хора**

1. Държава-страна по протокола, чийто гражданин е жертва на трафик на хора или в която лицето е имало правото на постоянно пребиваване в момента на влизане на територията на приемната държава-страна по протокола, улеснява и приема с надлежно зачитане на безопасността на това лице, връщането на лицето без неоправдано или неоснователно отлагане.

2. Когато държава-страна по протокола връща жертва на трафик на хора на държава-страна по протокола, чийто гражданин е лицето, или в която той или тя е имал(а) правото на постоянно пребиваване в момента на влизане на територията на приемната държава-страна по протокола, връщането се осъществява с надлежно зачитане на безопасността на това лице и на статуса на всякакви съдебни процедури, свързани с факта, че лицето е жертва на трафик на хора и за предпочитане е то да е доброволно.

3. По искане на приемащата държава-страна по протокола, ответната договаряща се страна без неоправдано или неоснователно отлагане, проверява дали лицето, жертва на трафик на хора е неин гражданин или е имало правото на постоянно пребиваване в момента на влизане на територията на приемащата държава-страна по протокола.

4. За да се улесни връщането на жертва на трафик на хора, която е без надлежна документация, държава-страна по протокола, чийто гражданин е лицето или в която той или тя е имал(а) правото на постоянно пребиваване в момента на влизане на територията на приемащата държава-страна по протокола, се съгласява да издаде по искане на приемащата държава-страна по протокола, документите за пътуване или друго пълномощно, евентуално необходими, за да може лицето да пътува до или повторно влиза в нейната територия.

5. Настоящия член не засяга нито едно право, дадено на жертви на трафик на хора по националното право на приемащата държава-страна по протокола.

6. Настоящия член не засяга нито едно действашо двустранно или многостранно споразумение или договореност, ръководещо цялостно или частично връщането на жертви на трафик на хора.

III. ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ, СЪТРУДНИЧЕСТВО И ДРУГИ МЕРКИ

Член 9

Предотвратяване на трафика на хора

1. Държавите-страни по протокола установяват всеобхватни политики, програми и други мерки:

- a) за предотвратяване и борба с трафика на хора; и
- b) за закрила на жертвите на трафик на хора, особено жени и деца, от повторното им превръщане в жертви.

2. Държавите-страни по протокола полагат усилия да предприемат мерки като изследвания, информация и кампании в масовите медии, като и социални и икономически инициативи за предотвратяване и противодействие на трафика на хора.

3. Политиките, програмите и другите мерки, изработени в съответствие с настоящия член, включват, в зависимост от случая, сътрудничество с неправителствени организации, други релевантни организации и други елементи на гражданското общество.

4. Държавите-страни по протокола вземат или укрепват мерките, включително чрез двустранно или многостранно сътрудничество, за отслабване на факторите, които правят хората, особено жените и децата, уязвими към трафик, като например бедност, недостатъчно развитие и липса на равни възможности.

5. Държавите-страни по протокола приемат или укрепват законодателни или други мерки като образователни, социални или културни мерки, включително чрез двустранно или многостранно сътрудничество, за възпрепятстване на търсенето, което поощрява всички форми на експлоатация на хора, особено на жени и деца, която води до трафик.

Член 10

Обмен на информация и обучение

1. Правоохранителните, имиграционните и други съответни власти на държавите-страни по протокола си сътрудничат, когато се налага, чрез обмен на информация в съответствие с националното им право, за да могат да определят:

- a) дали индивидите, които пресичат или се опитват да пресекат международна граница с документи за пътуване, принадлежащи на други хора или без документи за пътуване, са извършители или жертви на трафик на хора;
- b) видовете на документа за пътуване, които индивидите са използвали или са се опитали да използват, за да преминават международна граница за целта на трафик на хора; и
- в) средствата и методите, използвани от организирани криминални групи за целта на трафик на хора, включително набирането и транспортирането на жертви, маршрути и връзки между и измежду отделните лица и групите, въвлечени в подобен трафик, и евентуални мерки за откриването им.

2. Държавите-страни по протокола осигуряват или засилват обучението за поставящите закона в действие, имиграционните и други длъжностни лица в предотвратяването на трафика на хора. Обучението трябва да се съсредоточи върху използваните за предотвратяване на такъв трафик методи, като се преследват трафикантите и защитават правата на жертвите, включително закрилата на жертвите от трафикантите. При обучението трябва също да се вземе предвид нуждата от зачитане на човешките права и проблемите с чувствителност от гледна точка на деца и пол и да се насърчава сътрудничеството с неправителствени организации, други релевантни организации и други елементи на гражданското общество.

3. Държава-страна по протокола, която получава информация, изпълнява всяко искане на държавата-страна по протокола, изпратила информацията и поставила ограничения за използването ѝ.

Член 11

Гранични мерки

1. Без да се засягат международните ангажименти във връзка със свободното движение на хора, държавите-страни по протокола засилват колкото е възможно граничния контрол според необходимостта за предотвратяване и разкриване на трафик на хора.

2. Всяка една от държавите-страни по протокола приема законодателни или други подходящи мерки за предотвратяване до възможната степен на използването на транспортните средства на търговски превозвачи в извършването на престъпленията, установени в съответствие с член 5 от настоящия протокол.

3. Когато е уместно, и без да се накърняват действащите международни конвенции, подобни мерки включват въвеждане на задължението за търговските превозвачи, в това число всяка за транспортна фирма или за собственика или оператора на каквато и да било транспортно средство, да се уверяват, че всички пътници притежават документи за пътуване, изисквани за влизане в приемната държава.

4. Всяка една от държавите-страни по протокола взема необходимите мерки в съответствие с националното си право да разпореди санкции в случай на неспазване на задължението, посочено в параграф 3 от настоящия член.

5. Всяка една от държавите-страни по протокола разглежда приемането на мерки, които позволяват в съответствие с националното ѝ право отказване на визане или анулиране на визите на хора, замесени в извършване на престъпления, установени в съответствие с настоящия протокол.

6. Без да се засяга член 27 от Конвенцията, държавите-страни по протокола разглеждат засилването на сътрудничеството между агенциите за граничен контрол чрез, *inter alia*, създаването и поддържането на директни канали за комуникация.

Член 12

Сигурност и контрол на документите

Всяка една от държавите-страни по протокола взема такива мерки, каквито евентуално са необходими в рамките на наличните средства:

- а) да гарантира, че издадените от нея документи за пътуване или за самоличност са с качество, което не спомага за лесната злоупотреба или лесно фалшифициране, или незаконно изменение, точно имитиране или издаване; и
- б) да гарантира целостта и сигурността на документи за пътуване или за самоличност, издадени от или от името на държава-страна по протокола, както и да предотвратява незаконното им създаване, издаване и употреба.

Член 13

Легитимност и валидност на документите

При поискване от друга държава-страна по протокола, дадена държава-страна по протокола, в съответствие с националното си право, проверява в разумен срок легитимността и валидността на документи за пътуване⁽¹⁾ или за самоличност, издадени, или за които се претендира, че са издадени от нейно име, и се подозира, че се използват за трафик на хора.

IV. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 14

Предпазна клауза

1. Настоящият протокол не засяга правата, задълженията и отговорностите на държавите и индивидите по международното право, в това число международното хуманитарно право и международното право за човешките права, по-конкретно, където е приложима, Конвенцията от 1951 г. и Протокола от 1967 г.⁽²⁾, отнасящи се до статуса на бежанците и принципа за неотблъскване, съдържащи се в тях.

2. Изложените в настоящият протокол мерки се тълкуват и прилагат по начин, който не дискриминира хора въз основа на това,

че са жертви на трафик на хора. Тълкуването и прилагането на тези мерки е в съгласие с международно признатите принципи на недискриминация.

Член 15

Уреждане на спорове

1. Държавите-страни по протокола полагат усилия за уреждане на спорове, свързани с тълкуването или прилагането на настоящия протокол чрез преговори.

2. Всеки спор между две или повече държави-страни по протокола относно тълкуването или прилагането на настоящия протокол, който не може да се уреди чрез преговори в приемлив срок от време, по искане на една от тези държави-страни по протокола се отнася до арбитраж. Ако шест месеца след датата на поискване на арбитраж тези държави-страни по протокола не могат да се договорят за организирането на арбитраж, която и да е от тези държави-страни по протокола може да отнесе спора до международен съд чрез молба в съответствие със статута на съда.

3. Всяка една от държавите-страни по протокола може в момента на подписване, ратификация, приемане или одобрение или на присъединяване към настоящия протокол, да декларира, че не се смята задължена от параграф 2 от настоящия член. Другите държави-страни по протокола не са обвързани от параграф 2 от настоящия член по отношение на която и да е държава-страна по протокола, която е изразила подобна резерва.

4. Всяка държава-страна по протокола, изразила резерва в съответствие с параграф 3 от настоящия член, може по всяко време да оттегли тази резерва чрез нотификация до Генералния секретар на ООН.

Член 16

Подписване, ратифициране, приемане, одобрение и присъединяване

1. Настоящият протокол е отворен за подписване от всички държави от 12 до 15 декември 2000 г. в Палермо, Италия, а след това в седалището на ООН в Ню Йорк до 12 декември 2002 г.

2. Настоящият протокол също е отворен за подписване от организации за регионална икономическа интеграция, при условие че поне една държава-членка на такава организация е подписала настоящия протокол в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

3. Настоящият протокол подлежи на ратифициране, приемане или одобрение. Инструментите за ратифициране, приемане или одобрение се депозират при Генералния секретар на ООН. Организация за регионална икономическа интеграция може да депозира инструмента си за ратифициране, приемане или одобрение, ако поне една от нейните държави-членки е извършила същото. В този инструмент за ратифициране, приемане или одобрение тази организация декларира степента на компетенциите си по отношение на въпросите, ръководени от настоящия протокол. Тази организация също така информира депозитарят на всяко изменение в степента на компетенциите си.

4. Настоящият протокол е отворен за присъединяване от всяка държава или всяка организация за регионална икономическа интеграция, от която поне една държава-членка е страна на настоящия протокол. Инструментите за присъединяване се депозират при Генералния секретар на ООН. В момента на присъединяването дадена организация за регионална икономическа интеграция декларира степента на компетенциите си по отношение на въпросите, ръководени от настоящия протокол. Тази организация също така информира депозитарят на всяко относимо изменение в степента на компетенциите си.

Член 17

Влизане в сила

1. Настоящият протокол влиза в сила на 90-ия ден от депозирането на 40-ия инструмент на ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване, но не преди влизане в сила на Конвенцията. За целта на този параграф, всеки инструмент, депозиран от организация за регионална икономическа интеграция не се счита за допълнителен към инструментите, депозирани от държавите-членки на такава организация.

2. За всяка една държава или организация за регионална икономическа интеграция, ратифицираща, приемаща, одобряваща или присъединяваща се към настоящия протокол след депозирането на 40-ия инструмент на подобно действие, настоящият протокол влиза в сила на 30-ия ден след депозирането от държава или организация на съответния инструмент или на дата, на която настоящият протокол влиза в сила по силата на параграф 1 от настоящия член, в зависимост от това, коя от двете дати е по-късна.

Член 18

Изменение

1. След изтичането на пет години от влизането в сила на настоящия протокол, държава-страна по протокола може да предложи изменение и да го внесе до Генералния секретар на ООН, който веднага съобщава предлаганото изменение на държавите-страна по протокола и на Конференцията на страните по Конвенцията с целта разглеждане и вземане на решение по предложението. Държавите-страна по протокола, заседаващи на Конференцията на страните, полагат всички усилия за постигане на консенсус по всяко от измененията. Ако всички усилия за постигане на консенсус са изчерпани и не е постигнато съгласие, изменението изисква като последно средство за приемането му с мнозинство две трети от гласовете на държавите-страна по протокола, присъстващи и гласуващи на заседанието на Конференцията на страните.

2. Организациите за регионална икономическа интеграция упражняват правото си на глас съгласно настоящия член по

въпроси в сферата на компетенциите им с брой гласове, равен на броя на техните държавите-членки, които страни на настоящия протокол. Тези организации не упражняват правото си на гласуване, ако техните държавите-членки упражняват своите и обратно.

3. Изменение, прието в съответствие с параграф 1 от настоящия член, подлежи на ратифициране, приемане или одобрение от държавите-страна по протокола.

4. Изменение, прието в съответствие с параграф 1 от настоящия член, влиза в сила по отношение на държава-страна по протокола 90 дни от датата на депозирането при Генералния секретар на ООН на инструмент за ратифициране, приемане или одобрение на подобно изменение.

5. Когато едно изменение влезе в сила, то е задължително за тези държави-страна по протокола, изразили съгласието си да бъдат задължени по него. Другите държави-страна по протокола са задължени по разпоредбите на настоящия протокол и всички по-ранни изменения, които те са ратифицирали, приели или одобрили.

Член 19

Денонсиране

1. Държава-страна по протокола може да денонсира настоящия протокол с писмена нотификация до Генералния секретар на ООН. Подобно денонсиране влиза в сила една година след получаване на нотификацията от Генералния секретар.

2. Организация за регионална икономическа интеграция престава да бъде страна на настоящия протокол, когато всички нейни държави-членки са го денонсирали.

Член 20

Депозитар и езици

1. Генералният секретар на ООН се определя като депозитар на настоящия протокол.

2. Оригиналът на настоящия протокол, чиито текстове на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански език са еднакво автентични, се депозира при Генералния секретар на ООН.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА КОЕТО, долуподписаните пълномощни министри, надлежно упълномощени от правителствата си, подписаха настоящия протокол.

(¹) ООН, *Договори*, том 189, № 2545.

(²) Пак там, том 606, № 8791.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Декларация относно компетенциите на Европейската общност по отношение на въпросите, уредени от Протокола за предотвратяване, възпиране и наказване на трафика на хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационална организирана престъпност

Член 16, параграф 3 от Протокола за предотвратяване, възпиране и наказване на трафика на хора, особено жени и деца, разпорежда инструментът за ратифициране, приемане или одобряване на организация за регионална икономическа интеграция да съдържа декларация, посочваща ръководените от Протокола въпроси, по отношение на които е прехвърлена компетенция на организацията от нейните държави-членки, които са страни по Протокола.

Протоколът за предотвратяване, възпиране и наказване на трафика на хора, особено жени и деца, се прилага предвид прехвърлените на Европейската общност компетенции на териториите, на които се прилага Договорът за създаване на Европейската общност и по условията, изложени в Договора, по-специално член 299 от него и приложените към него Протоколи.

Настоящата декларация не засяга позицията на Обединеното кралство и Ирландия по Протокола, обединяващ достиженията на правото от Шенген в рамките на Европейския съюз и по Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложени към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

Настоящата декларация също така не засяга позицията на Дания по Протокола относно позицията на Дания, приложена към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

По силата на член 299, настоящата декларация също така не се прилага на териториите на държавите-членки, в които споменатият Договор не се прилага и не засяга подобни актове или позиции, които евентуално могат да се приемат по Протокола от държавите-членки, заинтересувани от името на и в интересите на тези територии. В съответствие с горепосочената разпоредба, настоящата декларация посочва компетенциите, която държавите-членки са прехвърлили на Общността по Договорите по въпроси, уредени от Протокола. Обхватът и упражняването на подобни общностни компетенции поради характера си подлежат на непрекъснато развитие, тъй като Общността продължава да приема правила и регламенти, и Общността ще допълни или измени настоящата декларация, ако това е необходимо, в съответствие с член 16, параграф 3 от Протокола.

Общността изтъква, че има компетенции по отношение на преминаването на външните граници на държавите-членки, като контролира стандарти и процедури при извършване на проверки на хора на тези граници и издава разрешения за визи за предстоящи пребивавания за не повече от три месеца.

Общността е също така компетентна по отношение на мерки по имиграционната политика относно условията за влизане и пребиваване и мерки за пресичане на незаконната имиграция и незаконното пребиваване, включително репатрирането на незаконно пребиваващи. Нещо повече, тя може да взема мерки за осигуряване на сътрудничество между съответните отдели на администрациите на държавите-членки, както и между тези отдели и Комисията в горепосочените сфери. В тези сфери Общността е приела правила и регламенти и, когато е извършила това, то е било единствено за целите ѝ да участва във външни мероприятия с трети държави или компетентни международни организации.

В допълнение на гореизложеното, политиката на Общността в сферата на развитие на сътрудничество допълва политиките, следвани от държавите-членки, и включва разпоредби за предотвратяване на и борба срещу трафика на хора.